

Església de Sant Pere

Sant Pere Sallavinera

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Turó de Boixadors. Boixadors
Emplaçament
Alçada: Molí de Boixadors seguir pel camí de l'estació dels Seguers
847

Coordenades:

Latitud: 41.77052
Longitud: 1.57463
UTM Est (X): 381530
UTM Nord (Y): 4625280

Classificació

Número de fitxa 08189 - 86
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle XI-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada per la Diputació de Barcelona
Protecció Legal i física
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs National Monument Record – Religiós i/o funerari
inspire:
Observacions protecció: BCIN/MH/22-04-1949
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPAC 1731
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Titular: Ajuntament Sant Pere Sallavinera

Fitxes associades:

Castell de Boixadors

Autoria de la fitxa Núria Cabañas

Data de registre de la fitxa: dc., 08/05/2019 - 02:00

Descripció

Església de Sant Pere es troba situada al cim del Turó de Boixadors, al costat del castell que rep el mateix nom. L'església d'estil romànic del segle XI consta d'una sola nau coberta amb una volta de mig punt i reforçada amb arcs torals. Al segle XIII s'amplia la nau cap a llevant i vers el segle XVIII es construeix un nou absis de planta rectangular amb dues petites capelles laterals per banda poc desenvolupades.

Posteriorment, la part central de la nau fou sobrealçada mitjançant una coberta en volta d'arcs apuntats. La part exterior de la coberta es a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana de migjorn. La part de la nau d'època romànica conserva dues finestres, una a la façana de ponent i l'altra a la façana de migjorn de doble esqueixada complementada amb una arc de mig punt adovellat. A la part central de la nau és conserva part d'una làpida referent a la família Bosch amb la inscripció SEPULTURA DE RAMON BOSCH DEL MOLI DE BOXADOS Y DELS SEUS 177-_. L'accés a l'interior de l'església és mitjançant una porta a la façana de migjorn construïda per un arc de mig punt desdoblant que emmarca un reguitzell de pintes de diamants. A la façana de tramuntana hi ha una altra porta d'accés, actualment tapiada, que es va obrir per comunicar directament l'església amb el castell. Actualment, davant la porta s'hi troba una pica de pedra que servia per guardar l'oli de il·luminar l'església. L'antiga façana de migjorn encara conserva la decoració d'estil llombard format per un fris d'arcuacions cegues en sèrie de dos entre lesenes especialment curtes, situades a la part superior del mur. La façana de ponent està coronada per un campanar d'espardenya de doble ull construït al segle XVII.

Història

La notícia documental més antiga de l'església de Sant Pere data de l'any 1015, coetània als primers esments del castell de Boixadors. Al segle XII apareix documentada en una relació de parròquies de la diòcesi de Vic, on es descriu que era una església de tall mitjà ja que pagava cinc diners al bisbe. A finals del segle XII apareix novament documentada en relació al castell de Boixadors i no es fins al segle XIV que torna a sorgir en la documentació gràcies a diverses visites pastorals. A finals del segle XVII, les dificultats econòmiques i d'accés semblen ser les causes d'un deteriorament. Així l'any 1688 s'esmenta la necessitat de refer la teulada davant la possibilitat d'un ensorrament. Segons la documentació, l'any 1771 hi ha la voluntat d'abandonar l'església i edificar-ne una de nova situada més a prop del nucli de població. L'any 1824, gràcies a una visita pastoral, es constata que l'església va quedar afectada pels diversos esdeveniments revolucionaris del primer quart del segle XIX, principalment pel que fa a la desaparició d'imatges i elements de l'interior del temple. L'any 1931 es va signar el contracte per la construcció d'una nova església i la casa rectoral. L'acord el van signar el rector de Calaf, Pere Farràs, rector de Boixadors, Nicolau Panadès i Rafel Vidal, comissionats del bisbe i Francesc Pujol, mestre de cases. L'església va perdre la categoria de parròquia, la qual va passar a la nova església.

Bibliografia

AAVV. (1981): Catalunya Romànica. El Penedès - L'Anoia. Vol. XIX. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana. AAVV. (1994): Esglésies romàniques de l'Anoia. Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada i la Veu de l'Anoia. Codorniu Arts Gràfiques. CATALÀ, P. (1990): Els Castells Catalans. Vol V. Rafael Dalmau Editor. Barcelona. Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Sant Pere Sallavinera. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. Les Esglésies de Sant Pere de Boixadors. Parròquia de Sant Pere de Boixadors. 2009

